77ste Jaargang — Nr 36

Zaterdag 5 September 1931.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel ....fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie-nieuws ....fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten ....fr. 2.00
Kleine Aankondigingen :
Van 1 tot 4 regels ....fr. 3.50
Elke regel meer ....fr. 0.75
Voor meer dan één inlasching, prijs

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG
WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :
Drukkerij COLLEE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN
Postcheksrekening n. [illegible],
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar,
Vooraf betaalbaar,
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Onze Katholieke Jeugd

Zondag hield de A.C.J.B. 't is te zeggen het Franschsprekend gedeelte van het Belgisch Katholiek Jeugdverbond, haar IVe Congres te Brussel.

Meer dan 100.000 jonge arbeiders waren dien dag naar Brussel gekomen, en hielden een optocht door de straten der hoofdstad. Dit ontzaglijk machtsvertoon, heeft de liberale en socialistische dagbladen met verbijstering geslagen ; zoodat zij niet meer weten welk standpunt in te nemen.

Over een jaar, toen te Antwerpen een dergelijke betooging plaats had van 70.000 Vlaamsche katholieke Jeugdarbeiders, poogden diezelfde bladen deze betooging te kleineeren met allerlei insinuaties over eene overrompeling der stad door boerenpummels en pastoors die « Vliegt den blauwvoet » zangers ter verovering van Antwerpen aanvoerden.

Te Brussel waren er nu geen 70.000 maar 100.000 opgekomen en de hoofdstad was getuige van het grootsche schouwspel eener pontificale Mis in de open lucht, op de Groote Markt, in tegenwoordigheid eener ontelbare ingetogen menigte, terwijl tevens eene tweede H. Mis in open lucht werd opgedragen op den grooten eeretrap van Sinte Gudula.

Zij die den tijd van « A bas la calotte ! » maar niet vergeten kunnen en Brussel als een wingewest van het anti-clericalisme beschouwen zijn er nog niet op hunnen positieve van gekomen.

* * *

Tegenover het zuiver godsdienstig karakter der betooging weten de opstellers der anti-katholieke bladen niets anders te stellen dan verbeten woede en pogingen om van heel de betooging eene kiesparade te maken.

De aanwezigheid van zooveel pastoors in de rangen der betoogers, schrijft de « Etoile », en het bijwonen der plechtigheden en zittingen door zooveel leden van de rechterzijde, volstaat om het politiek karakter van de betooging te doen uitschijnen.

Zouden voortaan soms de katholieke mandatarissen niet meer in het openbaar uiting mogen geven aan hunne geloofsovertuiging zonder aan politiek te doen ?

De « Dernière Heure » kan de belangrijkheid der betooging niet wegcijferen voor de bevolking, die ze met eigen oogen gezien had, maar tracht met eenige kwaadwillige speldeprikken haar kwaad humeur te lichten.

Het meest verbolgen en het meest verwoed anti-clericaal, veel erger dan de liberale gazetten, is nog de socialistische « Peuple » die raaskalt : over pastoors en leerlingen van scholen, die van gouvernementeele toelagen moeten bestaan en wiens plicht het zou zijn thuis te blijven ; over « calotins » en over kloosterscholen die « stommelingen kweeken, geconfijt in schijnheiligheid, onwetendheid en domheid ».

En dit artikel getiteld « Christus Koning » waaruit de haat tegen den godsdienst en het priesterkleed, langs alle porien uitsijpelt, staat juist naast een ander waarin wordt gezegd dat, als men van katholieke zijde het socialisme als anti-godsdienstig voorstelt, het ten onrechte is en omdat het in het clericale kraam te pas komt.

* * *

Het is niet met zulke uitvallen dat men den indruk zal wegnemen, die op den geest van het Brusselsch publiek verwekt werd door den optocht van dit leger van katholieke jongelingen.

Deze stoet was een te Brussel nooit gezien schouwspel ! Van kort na den middag hadden de verschillende groepen der provincies post gevat van aan de Jacqmainlaan over de Antwerpsche laan, de Yserplaats, de buitenlanen. In de middenstad waren de gaanpaden ingenomen door eene ontzaglijke menigte toeschouwers en nieuwsgierigen. De balkons, de vensters zagen zwart van volk. Het was eene medegezinde en sympathieke menigte, welke den stoet warm en geestdriftig toejuichte.

De stoet, die zich te 2 uur 15 in beweging zette, had nagenoeg twee volle uren noodig om voorbij de overheden te defileeren.

Onafgebroken tot 4 uur had de optocht geduurd. Geen oogenblik was de geestdrift stil gevallen maar laaide steeds met nieuwe kracht op. En zoo slingerde deze grootsche optocht langs de middenlanen tot aan de Zuidstatie, om van daar langs de Hallepoort op te rukken naar de Louisapoort, waar ingeslagen werd op de Poelaertplaats, de grootste openbare plaats van Brussel, beheerscht door het Justiciepaleis en nog verruimd door de breede aanpalende straten.

Al de straten zagen zwart van 't volk, toen de grootsche, indrukwekkende hulde aan Christus-Koning werd gebracht.

Zoo verliep deze heerlijke dag te Brussel. Zoo verbeiden wij nu toekomend jaar de groote dag van ons Vlaamsch Jeugdverbond, dat het aantal deelnemers op 150.000 zal brengen. De toekomst is aan ons indien de Vlaamsche katholieke Jeugd het voorbeeld van eensgezindheid en eendracht wil volgen, dat verleden Zondag door de Waalsche jeugd gegeven werd en tot zoo heerlijke uitslagen heeft geleid.

Door Wien ?

Een katholieke onderwijzer stuurde aan « Het Nieuws van den Dag » het volgende artikel, waarin het masker afgetrokken wordt aan liberale en socialistische leugenaars en godsdiensthaters. Elk eerlijk man zal hem gelijk geven.

« In het afgeloopen parlementair jaar werd menigmaal gesproken over schooloorlog. Sommige liberalen en socialisten verweten de katholieken, nog steeds aan schooloorlog te doen. Wij zeggen « sommige », want de bazen van beide antiklerikale partijen zwegen over 't zaakje — ze weten wel beter ! — Doch de karporaals en arrivisjes mochten gerust 't karweitje overnemen om voorts lawaai te kunnen maken.

Hoe is het mogelijk ?

Als ge zekere aanplakbrieven en strooibladjes leest, en bijzonder als ge zekere stoeten gadeslaat en redevoeringen aanhoort, MOET elkeen tot het besluit komen dat de schooloorlogvoerders niet te zoeken zijn in de katholieke partij, maar wel in het ander kamp. En zoo is het inderdaad !

Wat wordt er al niet geroepen en getierd in die stoeten met blauwe of roode vlag voorop ? Optochten en vergaderingen « ter verdediging » ! ! ! van de officieele school ! Volgens die menschen mag er maar EEN school bestaan : deze HUNNER keuze ! De katholieken hebben volgens die heeren geen recht op onderwijs gesteund op den godsdienst ! ! ? Welke verdedigers van de vrijheid !

Katholieke huisvaders hebben volgens hen ja, den PLICHT belastingen te betalen, maar van die belastingen genieten voor hun kindjes — het dierbaarste dat ze bezitten — neen, dat mag NIET !

* * *

En dan, hoe logisch die mannen ! Ze werken en maken propaganda voor « hun » officieele school als er de godsdienst is uitgebannen of er behandelt wordt als asschepoester, maar de gemeenteschool, gegeven door christene leerkrachten, waar de kinderen onderwezen worden volgens de kristene principen, zie, ook die scholen bekampen ze, die halen ze leeg als ze kunnen. Kijk maar naar de propaganda die gemaakt wordt in de christene buitengemeenten rond Brussel, om de kinderen van die gemeenten naar de stadsscholen te krijgen!

Kent ge wel de geschiedenis van den zakkenroller die wel het hardst riep : « Houdt den dief ! »

* * *

Weer onbegrijpelijk is dit : Onder de begoede liberalen en socialisten zijn er die hun kinderen niet alleen sturen naar katholieke scholen met wereldlijk personeel, maar ze bij voorkeur plaatsen in religieuze gestichten om er opvoeding en onderwijs te ontvangen ! En diezelfde mannen schreeuwen van de daken tot de eenvoudige werkmenschen : « Stuurt uw kinderen naar de officieele, onzijdige gemeenteschool, 't is de eenige goede ! »

Mag het werkmanskind dan ook niet naar christene scholen waar de echte rem aangetoond wordt tot het bestrijden der opkomende driften ? Of is dat recht enkel maar voor de beter-bedeelden ?

En de laatste streek van den liberalen heer De Mundeleer en Cie ? Die kampioenen voor de vrijheid ! ! ? (zoo noemen zich toch de liberalen en socialisten) hebben hun gal, hun haat en oorlogszucht vastgelegd in hun laatste wetsontwerp waardoor de gemeenten zullen verplicht worden hun onderwijzers te nemen uit de officieele normaalscholen waar de godsdienst zeker niet als troetelkind behandeld wordt.

Nog eens, wie voert den schooloorlog ? Kijk rondom u en in al de liberale en socialistische grootsteden en 't antwoord is gemakkelijk te vinden ».

De krisis woedt voort. Is zij onoplosbaar ?

't Is nu reeds twee jaar dat de krisis voortduurt, de geweldigste krsis die ooit beleefd werd.

Laatst nog werd de katoenmarkt te Liverpool in beroering gebracht door een aanzienlijke daling van de katoenprijzen en namelijk met 2 en half frank het pond. De katoenprijzen zijn teruggevallen op het peil dat zij voor 30 jaar bereikten.

Het verlies dat door de voortbrengers de banken en de speculateuren zal geleden worden wordt op 30 millioen pond sterling geschat.

In verband hiermede is het niet van belang ontbloot de aandacht te vestigen op de groote voorraden grondstoffen en levensmiddelen met dewelke men thans geen weg weet waarin, naar sommigen beweren de oorzaak van de huidige economische inzinking moet gezocht worden.

5 milliard 500 millioen bussels graan wachten op afnemers. Dit beteekent volgens een Engelsch blad dat er een voldoende voorraad bloem en brood zou voorhanden zijn om al de volkeren hun dagelijksch brood te verschaffen zelfs indien landbouwers ervan afzagen gedurende 1931 en 32 het zaad uit te strooien.

Anderzijds zijn de suikervoortbrengers met 6 millioen ton van die zoetigheden blijven zitten.

De koffieoogst in 1931 wordt op 26 millioen zakken geraamd hetzij 13 millioen zakken te veel om in de wereld behoefte te voorzien.

In Engeland ligt een voorraad thee van 112 millioen kilos tegen 73 millioen in 1926.

En ten slotte bedraagt de voorraad rubber 130.000 ton.

Wat Belgie betreft, de lezer weet dat de voorraad kolen in de mijnen gedurig stijgt en reeds ver de 2 millioen ton overtroffen heeft.

Die cijfers laten toe een kijk te werpen op de uiterste verwarring welk thans op economisch gebied over de wereld heerscht.

Ne goeie raad.

De hoofdarts van een der grootste Amerikaansche levensverzekeringsmaatschappijen heeft het middel uitgevonden om zijn bazen te dienen. Hij doet aan de kianten het middel aan de hand om lang te leven, en dus vele jaren hun pensioen in de kas van de maatschappij te storten.

Ziehier zijn regels om oud te worden :

1) Geen verdriet of kwaad bloed maken.
2) Matig zijn.
3) Veel frissche lucht.
4) Minstens eenmaal 's jaar zich door den dokter laten onderzoeken.
5) Niet dik worden.

De meeste menschen, leert deze dokter, zullen hun moto of auto alle zes maanden eens zorgvuldig doen nazien ; maar zichzelve doen ze niet eens nazien. Ze zijn bang te vernemen wat er aan 't menschelijk machien scheelt.

Ze komen toch eens bij den dokter, als ...het te laat is. Vroeger hadden ze, met minder suiker of alkool, hun leven kunnen verlengen. Maar ze wisten het niet...

Over het dik worden leert hij verders :

Vet is een woekerdier, dat het regelmatig werken van het hart bedreigt.

De paarden uit brouwerijen, die met mout gevoederd worden, zijn dik, maar kunnen tegen geen hard werk.

Een vette spier kan niet zooveel weerstand bieden als een vleezige spier. Bezie maar de athleten of kampers : door oefening doen zij het overtollig vet verdwijnen.

Een diklijvig man door longziekte, typhus of zelfs maar door moede aangetast, is zeker van een vroegen dood. Vet in het hart of in den lever is het begin van het einde.

Die geneesheer voegt er nochtans bij dat men dik mag zijn van den ouderdom van 20 tot 30 jaar, zonder ongerustheid. Doch dik zijn voor 20 jaar is dikwijls een teeken van tering, en na 30 jaar is de magere mensch zeker van langer te leven dan een dik man.

Dus, niet te dik worden !

BUITENLAND

FRANKRIJK.

Akelige ontdekking. — EEN GERAAMTE — IS HET EEN VADERMOORD ? — In een bosch nabij Ribauville, heeft men een geraamte opgegraven, dat dit blijkt te zijn van den landbouwer Scheidecker, die sedert 1927 spoorloos verdwenen is. Het geraamte was vrij diep in den grond gestopt, op een vijftigtal meters van de boerderij bewoond door de familie Scheidecker.

Sedert de verdwijning van den huisvader, die gescheiden leefde van zijne vrouw en haar slechts een drietal keeren per jaar kwam bezoeken, deed het gerucht de ronde, dat de oudste zoon, Alfons, zijn vader zou vermoord hebben. Bevreemdend en tevens verdacht is in elk geval, het feit, dat de zoon een tijd later op zijn beurt spoorloos verdwenen is. De moeder en de drie broeders van den verdachte werden thans opnieuw aan een streng verhoor onderworpen, echter zonder den minsten uitslag.

— **In het wonderoord Lourdes.** — MERKWAARDIGE GENEZING. — De bedevaarders die zich in de afgeloopen week te Lourdes bevonden zijn er getuigen geweest van een merkwaardige gebeurtenis.

De genaamde Ernest Urbain, van Wasmes in Borinage, was met den ziekentrein der bedevaart van het Bisdom Doornik naar het Wonderoord overgevoerd. Men droeg hem per baar van de statie naar het Heiligdom en hij werd in de bron neergelaten. Eensklaps hoorde men hem roepen : « Ik ben genezen ! » En inderdaad, hij kwam op eigen kracht uit de bron en hij, die bijna zeven jaren beweegloos in een zetel had doorgebracht, stapte nu heel flink over en weder. Onnoodig te zeggen dat al de getuigen van dit wondervol gebeuren ten diepste ontroerd waren en dat vurige dankgebeden ten Hemel stegen.

— **Weer een levende doode.** — HIJ WAS BEGRAVEN EN KWAM TERUG. — Een onbekende jonge man kwam den 16 Augustus in eene herberg van St-Rambert d'Albon (Drôme), en liet er twee valiezen, onder voorwendsel dat hij ging werk zoeken. Verleden Dinsdag vond men een lijk in eene hut, gestaan tusschen den ijzerenweg en de nationale baan Parijs-Marseille. Het lijk was gedeeltelijk verkoold en het hoofd met een revolverkogel doorboord.

De eigenaar van de herberg te St-Rambert d'Albon dacht dat het de vreemdeling wiens valiezen bij hem stonden, die zelfmoord had gepleegd en verwittigde de gendarmerie. Deze deed de valiezen open en vond er papieren op naar van C.E.Sonnier, 26 jaar, geboren te Guillestre (Hooge Alpen). V.Sonnier vader werd verwittigd en kwam ter plaats. Hij dacht ook het lijk van zijn zoon te herkennen, die over drie jaar de ouderlijke woning verlaten had. De doode werd begraven en M. Sonnier keerde naar Embrun terug, waar hij schoenmaker is.

Vrijdag avond nu kwam de gewaande doode in de herberg zijne valiezen afhalen. De baas was er zoo zeer door geschrikt, dat hij de gendarmerie verwittigde. De papieren van den jongeling werden onderzocht en het was waarlijk C.Sonnier, die men dood dacht en had begraven. De doode was terug levend. Men heeft aanstonds zijn vader verwittigd. Het lijk zal terug moeten opgegraven worden om de eenzelvigheid vast te stellen.

— **Misdadige aanslag nabij Meaux.** — Een geweldige ontploffing, welke twee slachtoffers gemaakt heeft, bracht de gemeente Isles-les-Meldeuses, nabij Meaux in opschudding. Een lafhartige aanslag, 't zij eene wraakneming, 't zij een misdadige grap, men weet het niet, werd gepleegd. Een autokamion, die onder een hangaar der zandgroeven van M. Mazataud stond, werd door eene ontploffing vernield. Men zag eene rookzuil en vlammen uit den hangaar opslaan. Naast den vernielden kamion lagen de twee voerders, Alfred Spement, 43 jaar oud, en Ismael Bissac, 30 jaar oud. Werklieden kwamen toegesneld en doofden bij middel van zand de vlammen uit. De slachtoffers werden naar eene nabijgelegen remisie overgebracht. De ongelukkigen konden, terwijl zij door een geneesheer verzorgd werden, met zwakke stem verklaren wat er gebeurd was. De twee voerders wilden den kamion nazien en eraan eenige herstellingen doen. Spement lichtte het deksel der zitbank op en vond in den bak twee aaneengekoppelde blikken doozen, met eene koort saamgesnoerd. Eraan hing een stuk karton, waarop in grof geschrift te lezen stond : « Voor M.Spement, persoonlijk en breekbaar ». Eene grap vermoedende, poogde de man herhaaldelijk de zonderlinge vondst open te krijgen en zulks lukte eerst, nadat zijn makker eene behulpzame hand toestak. De doos ontplofte ! Zij bevatte dynamiet, stukken ijzer en een zeker getal oorlogskardoezen ! De stukken doorboorden den vergaarbak van den auto en deze schoot in brand.

Eene ambulancieauto werd te Meaux gehaald om de gekwetsten naar het gasthuis, aldaar over te brengen. Bissac jammerde : « Ik ben dood ! Ik heb geen armen of geen beenen meer. Dat men mij afmake !....» De ongelukkige die gehuwd en vader van twee kinderen was, is in het gasthuis van Meaux overleden. Spement, gehuwd en vader van een kind, is erg gekwetst.

Het parket heeft een zoo ieverig als streng onderzoek geopend. Het deksel van een der doozen is gedeeltelijk ongeschonden gebleven ; men leest erop : « Mirabelles pour tartes » en « U.G.M.A.» Het is een merk van Straatsburg, en zulke doozen worden doorgaans slechts aan pasteibakkers en spijshuishouders verkocht. De kardoezen moeten voorkomen van een der ontelbare munitiedepots, tijdens den oorlog in de vlakte der Ourcq gemaakt en later vernield.

Tot nu toe is men nog niet op het spoor van den laffen dader. M. Mazataud heeft verklaard dat men geen zijner werklieden, al brave menschen, van het ijselijk misdrijf verdenken kan.

— **Een ontzettend bergdrama.** — EEN VIJF DAGEN LANGE DOODSTRIJD. — Een bergdrama, dat bijzonder smartelijk is door den jeugdigen ouderdom van het slachtoffer en zijn langen en ijzingwekkenden doodstrijd, heeft zich te Aix-les-Thermes, in de Fransche Alpen voorgedaan.

Een 15 jarige student, candidaat bij de Polytechnische School en zoon van een professor aan het Lyceum van Bordeaux, had gepoogd den « Pic des Canals », die als een zeer gevaarlijke plaats beschouwd wordt, te beklimmen.

In den loop zijner poging gleed de student uit en stortte in een 200 meter diepe ravijn, waar hij tusschen twee rotsen gevat werd.

De knaap bleef vijf dagen in doodstrijd in dezen verschrikkelijken toestand tot dat een hulpkaravaan hem ten slotte ontdekte. De jongeling ademde nog zwak, maar ondanks de beste zorgen overleed hij korts nadien.

AMERIKA.

Een Amerikaansche « Landru ». — HIJ ZOU 30 VROUWEN EN KINDEREN VERMOORD HEBBEN. — Harry Power, bestuurder eener huwelijksagencie te Clarksburg, werd verdacht een modern Blauw-Baard te zijn. Zondag komt hij te bekennen een der misdaden, waarvan hij beschuldigd wordt, gepleegd te hebben, namelijk de moord op Viss Asta Eicher, eene rijke weduwe van Chicago, en op hare drie kinderen.

De politie heeft verklaard dat zij bij machte is te bewijzen dat er een dertigtal vrouwen verdwenen zijn, met het doel zich van hunne fortuinen meester te maken.

Na zijne misdaad bekend te hebben, heeft Powers, alias Pierson, uitgelegd dat hij de weduwe en hare drie kinderen op een zolder opgesloten had, waar hij hen om het leven bracht, waarna hij de lijken in een naburigen put verbrandde.

De politie ontdekte, inderdaad, nabij dezen put en naast de puinen eener afgebrande villa, eenige verkoolde menschenbeenderen. Men denkt dat deze beenderen voortkomen van het lijk eener zekere Mrs Lowther, een tweede slachtoffer van dezen huwelijksmakelaar. Hare kleederen werden in eene naburige garage teruggevonden. De politie zet het onderzoek ieverig voort.

TCHECO-SLOWAKIJE.

Een Salomon's oordeel. — Een boerin uit het Tsjecho-Slowaaksche dorp Ipolynek, bij Presburg, Marja Barga, trok onlangs met haar geit naar de weekmarkt, om het dier te verkoopen. Spoedig was er een liefhebber. Men was het onmiddellijk eens en voor honderd kronen zou het dier van eigenaar verwisselen.

Maar toen gebeurde er iets, waarop men niet bedacht was. De kooper wilde vrouw Barga een briefje van honderd kronen overreiken, toen de geit het hem uit de hand trok en het in een oogwenk inslikte. Dat was een moeilijk geval. Vrouw Barga wilde het dier, dat plotseling een dubbele waarde had gekregen, niet afgeven, daar het niet betaald was. De kooper beweerde dat zij het geld had ontvangen, zij het dan ook langs den omweg door haar geit. Het zeldzame voorval trok weldra de algemeene opmerkzaamheid en het publiek trok deels partij voor de eene, deels voor de andere zijde.

Reeds was het tusschen de twee belanghebbenden tot handtastelijkheden gekomen, toen de politie ingreep en beiden met de geit voor den rechter bracht. Dit was wel een geval, dat een Salomon als rechter eischte. Zijn Tsjecha-Slowaaksche navolger hielp er zich intusschen heel handig uit, door eerst de geit in beslag te nemen en vervolgens de zaak te verdagen.

De man was blijkbaar in de anatomie der herkauwers goed thuis, want de wijsheid van zijn beslissing kwam nog denzelfden avond in den waren zin van 't woord aan het daglicht : de geit spuwde het nu juist niet gemakkelijk verteerbaar bankbillet vrijwel onbeschadigd weer uit.

Daarmee was de moeilijkheid opgelost. Vrouw Barga kreeg haar geld, de kooper de geit en de vijandelijke partijen, die elkaar kort te voren nog in de haren zaten scheidden als de beste vrienden en prezen den wijzen en rechtvaardigen rechter.

CHINA.

De ontzettende watersnood. — ALLER VERSCHRIKKELIJKSTE BERICHTEN. — De Chineesche regeering heeft in de geteisterde gebieden den staat van beleg afgekondigd. Te Hankau hebben communisten getracht levensmiddelenwinkels te plunderen, doch de politie en de brandweer wisten dit te verhinderen.

Door de golven van de Jangtse werden tengevolge van het doorbreken van een dijk de barakken der vluchtelingen te Woetsjang meegesleurd. Hierbij zijn ongeveer duizend menschen omgekomen.

De minister voor gezondheid deelde in een verklaring mede, dat de bewoners in het gebied van Hankau, voor zoo ver zij nog niet het slachtoffer zijn geworden van de overstroominig, aan cholera, typhus, malaria en buikloop als vliegen sterven en dat de toestand van uur tot uur erger wordt.

Ooggetuigen vertellen dat de berichten, welke honderdduizenden in de golven van de Jangtse verdronken zijn, volstrekt niet zijn overdreven. Een regeeringsverklaring bevestigt dat een derde gedeelte van de bewoners van Woehan, het dichtst bevolkte gedeelte van geheel China, is verdronken, ziek is, of is overgeleverd aan een onvermijdelijken hongerdood. Een internationale hulp-expeditie vaart de Jangtse op naar Hankau.

Men meldt verder : Het centrum van China vormt nog maar een ruim meer waarop schuiten varen en waar onder heele steden en dorpen bedolven liggen. De schade moet millioenen dollars bereiken. Enkel te Hankau en te Cu Chang schat men het aantal slachtoffers op tien duizend.

Tengevolge van de uitgebreidheid der overstroomingsramp te Hankau is de regeering verplicht onmiddellijk hulp te verleenen.

Men schat de som, die onmiddellijk noodig is om de slachtoffers te steunen, op 100 millioen dollar. Het aantal geteisterden van allen aard bedraagd tientallen millioenen.

PALESTINA.

Nieuwe onrust. — In verband met het feit, dat de Britsche mandaat-regeering den joodschen kolonisten heeft toegestaan, vuurwapenen te dragen en aan eenige Joodsche nederzettingen zelfs vuurwapenen heeft geleverd, is onder de Arabieren in geheel Palestina een proteststaking uitgebroken. Een deel der Arabieren heeft zich tegen deze beweging verklaard. Reeds kwam het te Nabloes tot ernstige botsingen met de politie. Eenige Arabische leiders werden aangehouden.

Een later uitgegeven officieel bericht meldt nog, dat er geen ernstig gekwetsten zijn.

Daarentegen deelde een Arabisch blad mede, dat er tal van gekwetsten zijn onder de politie en onder de bevolking. De toestand is nog uiterst gespannen.

SPANJE.

Kermisklok, doodsklok. — ONTZETTEND AUTOBUSONGELUK. — Een autobus waarin 50 inwoners van Lugo plaats hadden genomen, welke zich naar de kermis van het dorp Santa Marie de la Vieja begaven is, op één kilometer der stad, bij het nemen van een zwenking aan een bocht omgeslagen, en in een 15 meter diep ravijn gestort.

Zeven der inzittenden werden op slag gedood, en meer dan 30 andere zwaar gekwetst.

De dooden en gekwetsten werden naar het gasthuis te Lugo overgebracht, waar vier der gewonden bij hun intrede bezweken.

Enkele uren later stierven nog vier gekwetsten, zoodat het aantal dooden reeds tot 15 is gestegen.

Vijf der gekwetsten verkeeren in stervensgevaar.

AFRIKA.

De verandering van naam in Afrika berokkent moeilijkheden aan de parochiepriesters. — XAMULI (Oeganda, Oost-Afrika). — De gewoonte de namen te veranderen, die zeer algemeen is onder de Bantoe's van Oeganda, geeft de missionarissen voortdurend last en draagt het zijne ertoe bij om de dagelijksche bekommernissen van den missionaris te vermeerderen.

Iedereen heeft ten minste twee namen. Als ze naar de onderrichting komen geven ze er een op, en aan het landsbestuur een anderen. Dikwijls ook verandert de naam van een kind, bijzonder aan een jongetje, omstreeks z'n 5e of 6e jaar. Dit berokkent aan den parochiepriester heel wat last als de menschen verhuizen of moeten gevormd worden of verlangen te huwen.

Een voorbeeld : Een kind wordt Pieter gedoopt, naam Isabilye. Als hij kan onderricht worden, mag hij Pieter Kafuko heeten. Als hij opgegroeid is, vindt hij dat zijn echte naam Kitamiriken is en zoo heet hij zich ook zelf. Hij verhuist naar een andere parochie en wil trouwen. Daarop ontvangt zijn vroegere pastoor een aanvraag voor inlichtingen over Pieter Kitamiriken, gedoopt op dien datum, en dan mag de arme missionaris gaan zoeken in zijn registers om dien naam te vinden.

Pater Wright, missionaris van de Vreemde Missien van Mill-Hill, in het Vicariaat van den Opper-Nijl, Oeganda, Oost-Afrika, heeft zoo verscheidene gevallen voorgehad. Onlangs werd hij geroepen om een meisje van omtrent 14 jaar te bedienen. Ze was gedoopt als klein kind en opgeschreven in het doopboek onder den naam Maria Nabilye. In het register van de Eerste Communie stond ze vermeld als Maria Kafuko. Toen de missionaris haar heidenschen vader vroeg hoe ze heete, zei hij : Maria Tibesima.

ENGELAND.

Weinig voordeel om te werken. — Een Fransche nijveraar, van eene onderzoeksreis in Engeland terugkeerend, wijst op het volgende feit dat de werkloosheid in Engeland zooniet wettigt, dan toch uitlegt:

In een zeker getal nijverheidscentra, en voornamelijk in de haven van Dover, verplicht de ekonomische krisis, die de voortbrengst vermindert, tot de beperking van de werkuren. Natuurlijk vloeit hieruit eene loonsvermindering : de arbeiders, met minder uren te werken, verdienen minder geld. Maar voor de werkloozen is de vergoeding niet verminderd. Zoo dat, op verscheidene plaatsen, de werklooze 3 shillings per week trekt, wat gelijk staat aan het weekloon van een werkman. Indien men rekening houdt dat een werkman zelfs zekere kosten heeft die een werklooze niet heeft (bij voorbeeld, de tramway om zich naar zijn werk te begeven, het eetmaal dat hij buitenhuis moet nemen, enz.), dan blijkt het klaar dat de chomeur stoffelijk tegen den werkman bevoordeeld wordt.

Is het dan te verwonderen dat de werkloosheid in Engeland vooruitgaat !....

Het is niet het ontwerp van de travaillistische regeering van 'n taks op de loonen te heffen, 't is te zegen op degenen die werken, dat men aan de werkloosheid verhelpen zal !

— **Een hond als rouwdragende.** — Dezer dagen had te Binfield in het Engelsche graafschap Berkshire de begrafenis plaats van sir Robert Wilmot, een bekend eigenaar van renpaarden.

Op het oogenblik, dat de begrafenisstoet het huis verliet, werden alle honden van den overledene op het grasveld voor het huis gebracht, opdat zij hun baas op zijn laatsten tocht zouden kunnen naoogen. Maar Tulip, de geliefde hond van sir Robert, verliet uit eigen beweging de andere honden en volgde den boerenwagen, waarin de lijkkist zich bevond. Tijdens den kerkdienst zat de hond roerloos in een bank, waarna hij zijn tocht naar het kerkhof hervatte. Hij keerde eerst naar huis terug, toen de kist ten grave was gedaald.

RUSLAND.

De opeisching der oogsten. — De Oostenrijksche bladen deelen mede, dat de opeisching der oogsten, gedaan door de vertegenwoordigers van de Sovjet-regeering, op vele plaatsen aanleiding gegeven hebben tot een hevig verzet van wege de boe-